

Çatal Newsletter #22

Çatal Bülteni #22

December 2015
Aralık 2015

2015 Season Review

This has been a season of remarkable finds and new insights. Work continued in the South, North and TPC, and in all areas exceptional finds were made. For example, in the TPC Area, in the rubble infill of a late building a stone figurine was found that ranks with the best that have ever been found at the site. As in many examples, the head was removed at some time before deposition, but the body is well formed. The fact that such figurines tend to occur more commonly in the upper levels of the site fits in with other evidence of social changes that emphasize domestic production rather than rituals associated with wild animals.

A remarkable find too was made in the North Area. In Building 132 a head was found that had been modeled in plaster, painted and inserted with obsidian eyes. While a Neolithic statue with obsidian eyes has been found at Şanlıurfa, parallels for the Building 132 head are rare. The head was multiply replastered, and in some of the replasterings the obsidian eyes were replaced with black paint. The head was originally attached to the wall of Building 132, above and looking into or watching over the entrance into the side storage room. It is tempting to interpret the head and its obsidian eyes as monitoring the movement of stores into and out of the side room.

In the South Area, an *in situ* but badly damaged plastered bucranium was found in Building 89. This is of particular interest because it shows the inhabitants of Çatalhöyük, as well as remembering past events by placing bucrania in houses, also at times put bucrania out of commission in a process of forgetting.

In Building 89 the bucranium had been defaced and then the floor had risen around it, completely burying it. So while the houses at Çatalhöyük have been described as 'history houses' in which histories were made by the accumulation of objects, they were also 'forgetting houses'.

As well as remarkable new finds, there were also important new insights as a result of the excavations in 2015. Two such insights resulted from the excavation of Building 132, mentioned above. The first resulted from the fact that the building had some unusual characteristics. For example, the building is very large and extends to the west and east below as yet unexcavated buildings, making it by far the largest building yet excavated at Çatalhöyük. In addition the walls are much thicker than other buildings of this time period, and the building was abandoned in an unusual way, with 2.5m high walls left standing. All this suggests a building of special significance, an interpretation supported by the fact that the building above it, Building 77, was very elaborate and had an unusually large amount of burials beneath the floors. The main room in Building 132 was largely devoid of platforms in its latest phase before abandonment, but it did have ovens and hearths associated with *in situ* clay balls in its southern half. It is possible that this room acted as a food preparation and consumption area for a larger group than is normally seen at the site. Whether this is a special building for communal activity or just an unusually large building will have to await further excavation. But Building 132

does raise the issue of whether we have been entirely correct in saying that the society at Çatalhöyük was fully egalitarian.

The second insight deriving from the excavation of Building 132 concerned the large number of burials found in the northeast corner of the main room. These, however, are all dated to the period after the abandonment of the building. There is much evidence of wall collapse, decay and rebuilding in the later phases of use of this building. After a period of time in which the northeast of the abandoned building was used for refuse deposition, a series of burials were interred. These were placed before and during the foundation of Building 77 that was built above Building 132, and it was the northeast corner that was to become the center of burial and ritual elaboration in Building 77. It seems, then, that Building 77 was constructed over a cemetery located in the northeast corner of the abandoned Building 132. Similar processes have been observed elsewhere at Çatalhöyük. Most commentators, including the present team, have interpreted Çatalhöyük as consisting of houses in which burials were placed. Perhaps we need to reformulate this perspective and see the burials as primary, with houses built up around them.

Another emerging interpretation concerns the fact that in the North area we have now excavated four large and elaborate buildings in a row. Building 131 was situated to the south of Building 5 and to the north of Building 132 (with burned Building 77 above it). All these buildings are large, long-lasting, have many burials, are often very elaborate and 'rich', and have a final phase of burning. They are surrounded to the west and east by smaller buildings, less elaborate, often with fewer burials, often unburned, and by large areas of midden or open space. We have yet to fully understand what these linear arrangements of special buildings indicate but we have seen similar arrangements in the South Area – for example Mellaart's 'shrines' 1, 8 and 10 form a similar row of elaborate buildings, often with many burials, that end in burning. Might these be spatial representations of lineages of related buildings?

Towards the end of the occupation of the Neolithic East Mound there are many changes in economic, social and ritual life at Çatalhöyük. We have come to understand these changes best in the TP, TPC and GDN areas of the site, where in 2015 we discovered

often very large buildings with thick walls and multiple rooms and without burials beneath the floors. Another change that had been noted earlier is that wall decoration extends over the whole of the main room of houses in later levels rather than being confined to the walls near burials of adults in the northern part of rooms. This observation was confirmed this year in the excavation of Space 462. The walls of this room were richly decorated with geometric motifs and had platforms, ovens, benches, bucrania as well as two small painted pillars placed on a bench against the northern wall. In earlier levels of occupation at the site, the walls adjacent to storage rooms are not decorated. But in Space 462 the painted decoration extended over the eastern wall behind which there was Space 493 containing five large storage bins for wheat and barley. So, while in earlier levels of occupation storage areas were not marked and were 'watched over' with obsidian eyes, in later phases there was more open recognition and even celebration of stored wealth. The accumulation of stored wealth became more acceptable in the later phases of occupation at Çatalhöyük.

Ian Hodder

Stanford University

2015 Sezonuna Genel Bakış

Yeni bakış açılarının kazanıldığı ve oldukça önemli buluntuların ortaya çıktığı bir sezon geçirdik. Çalışmalar, Güney, Kuzey, TPC ve tüm özel buluntuların yapıldığı alanlarda devam etti. TPC alanında, geç döneme ait bir binanın moloz yığını arasında şimdiye dek bulunan figürinler arasında en iyisi olan bir taş figürin bulunmuştur. Birçok örnekte olduğu gibi, gömülmeden bir süre öncesinde kafası bedenden ayrılmış ancak vücudunun biçimi düzgün bir durumdadır. Bu tarzdaki figürinlerin arazinin daha üst seviyelerinde bulunmuş olması, vahşi hayvanlarla ilişkilendirilen ritüellerden ziyade evsel üretime işaret eden toplumsal değişimleri destekleyen diğer kanıtlarla örtüşmektedir. Kuzey alanında 132 numaralı binada, sıvalı, boyalı ve içine göz olarak obsidyen yerleştirilmiş bir baş bulundu. Şanlıurfa'da bulunan obsidyen gözlü Neolitik bir heykel ile 132 numaralı binada bulunan basin paralellik göstermesi oldukça nadir karşılaşılan bir durumdur. Baş, 132 numaralı binada

yukarıdan yandaki depo odasının girişini izleyecek bir şekilde konumlandırılmıştır. Başı ve başın obsidyen gözlerini yandaki odanın içinde ve dışında gerçekleşen depolama işlemlerini yansıtan objeler olarak değerlendirmek oldukça cazip gelmektedir. Güney alanında, B.89'da asıl yerinde bulunan oldukça hasar görmüş bir bükraniyum (sıvalanmış boğa kafatası) bulunmuştur. Bu obje yüzü tamamen dağıtılmış ve etrafındaki zemin seviyesi yükseltilerek tamamen gömülmüş olarak bulunmuştu. Bu da demektir ki; Çatalhöyük'teki evler, objelerin saklama yöntemlerine göre tarihin belirlendiği bir tarihte 'tarihi evler' olarak nitelendirilmelerine rağmen aynı zamanda 'unutulan evler' olarak da nitelendirilebilir.

2015 yılında çok önemli buluntulara ulaşılmasının yanı sıra, yapılan kazılarının sonuçlarında da özellikle Bina 132'de yapılan kazılarla yeni bakış açıları kazanılmıştır. Kazılan bina hem batıya hem de doğuya doğru henüz kazılmamış binalara doğru uzanmaktadır ve kalın duvarlarıyla Çatalhöyük'te kazılan en büyük bina olmuştur. Ana oda önemli bir ölçüde platformlarından arındırılmıştır. Fakat güney bölümünde kil topraklarının bulunduğu yerde ocak ve fırınlar bulunmaktadır. Bu odayı arazide normalde görülenden daha kalabalık olan gruplar için yemek hazırlama ve tüketme bölümü olarak görmek mümkündür. Bu özel binanın toplu aktiviteler için özel bir yer mi yoksa sadece sıra dışı derecede geniş bir alan mı olup olmadığını anlamak için bir sonraki kazıları beklemek zorundayız. Fakat Bina 132, Çatalhöyük'ün eşitlikçi bir toplum olup olmadığı söylemini doğrulamak için gereken tartışmaları yüzeye çıkarmaktadır. 132 numaralı binadan ana odanın kuzey köşesinde bulunan sayıca oldukça fazla olan gömütler bir binanın terk edilmesinden sonra da o alanın gömü yeri olarak kullanıldığını göstermektedir. Görünen o ki Bina 77, terk edilen Bina 132'nin kuzey köşesinde bulunan bir mezarlığın üstüne inşa edilmiştir. Birçok yorumcu, şimdiki ekip de dahil olmak üzere, Çatalhöyük'ü gömütlerin yer aldığı evleri içeren yapı olarak tanımlamaktadır. Belki de bu bakış açısını yeniden formülendirip etrafında inşa edilen binalarla birlikte birincil gömütleri öncelik olarak görmemiz gerekiyor.

Kuzey alanında kazılan dört büyük bina oldukça geniş, uzun süreli, fazlaca gömüt bulunduran, genellikle oldukça özenilmiş ve zengin olan ve son döneminde yangın görmüş binalardır. Batıya ve

doğuya doğru, daha az detaylı, daha az gömüt barındıran, genellikle yangın görmemiş ve açık alan ya da çöp yığınları barındıran binalarla çevrilidir. Örneğin Mellaart'ın 1,8,10 numaralı mabetlerinde de benzer çok fazla gömüt barındıran ve genellikle yangınla sonuçlanan özel binaların sıralanması durumu vardır- Tüm bunlar ilgili binaların soylarının mekansal bir temsili olabilir mi?

Neolitik Doğu Höyüğü'nün yerleşim döneminin sonlarına doğru, Çatalhöyük'teki ekonomik, sosyal ve ritüel yaşantısında yer almış değişiklikleri TP, TPC ve GDN alanlarında gözlemleyebiliriz. Bu alanlarda odaların kuzey kısmında yetişkinlerin gömülmüş olduğu kısımdaki duvarlarla kısıtlı kalmayıp evlerin ana odalarının tamamına yayılmış olan duvar süslemeleri dikkat çekmekteydi. Bu gözlem, bu yılki Alan 462 kazısında doğrulanmıştır. Bu odanın duvarları oldukça zengin bir şekilde geometrik desenlerle süslenmiştir, ayrıca platformlar, fırınlar, oturma köşeleri, boğa kafatasları ve bunların yanı sıra kuzey duvarı önündeki oturma köşesine yerleştirilmiş iki adet küçük boyanmış dikme bulunmuştur. Arazideki yerleşimin erken dönemlerinde, kiler odalarının yanındaki duvarlar süslenmemiştir. Ancak Alan 462'de boyalı süslemeler arkasında Alan 493'ün bulunduğu doğu duvarına kadar uzanmıştır; Alan 493 içerisinde ise buğday ve arpa için kullanılmış 5 adet büyük depolama ambarı bulunmuştur. Yani, yerleşimin erken dönemlerinde depo alanları işaretlenmemiş ve obsidyen gözleriyle 'izlenirken', daha sonraki dönemlerde ise depolanan varlık çok daha açık bir şekilde belli edilmiş ve hatta kutlanmıştır. Çatalhöyük yerleşimin sonraki dönemlerinde, depolanan bolluğun biriktirilmesi çok daha kabul edilebilir bir hale gelmiştir.

Ian Hodder
Stanford Üniversitesi

Excavations in the North Area Kuzey Alanı Kazıları

The 2015 excavations in the North Area focused on four building complexes: Buildings 52, Building 77 and its predecessor Building 132, Building 129 and its predecessor Building 131, and Building 114. Further work was conducted within Building 5 for digital documentation purposes.

With the removal of the last traces of B.77 this season, we were able to reveal the latest occupation phase of the underlying B.132, a structure of considerable size. The excavation team also revealed the full extent of B.131, immediately to the north of B.132. Work in B.52 continued to reveal traces of its early architectural history, while traces of geometric wall painting were found in B.114.

2015 yılı Çatalhöyük kazı sezonunda Kuzey Alanı'nda dört yapı kompleksi üzerinde odaklanılmıştır: B.52, B.77 ve bir alt katmanında yer alan B.132, B.129 ve bir alt katmanındaki B.131 ve B.114. Dijital dokümantasyon amacıyla Bina 5'de de özel bir çalışma yapılmıştır.

Bu sezon B.77'nin son izlerinin de kaldırılmasıyla hemen altında yer alan, oldukça büyük boyutları olan B.132'nin geç yerleşim dönemini açığa çıkarabildik. Kazı ekibi, B.132'nin kuzeyinde yer alan B.131'i de büyük ölçüde ortaya çıkarmıştır. B.52'de yapılan çalışmalar binanın erken dönem mimari tarihinin izlerine yoğunlaşırken; B.114'te bir geometrik duvar resminin izlerine rastlanmıştır.

Burcu Tung
University of California, Merced
Kaliforniya Üniversitesi, Merced

Excavations in the South Area Güney Alanı Kazıları

This year excavations in the South Area focused upon five structures (Buildings 17, 160, 80, 89 and 96) and some of the spaces, which surround them or seal them stratigraphically (including Mellaart's Houses 31 and 32). In most cases the research questions driving the excavations were focused upon understanding the occupation sequences of these buildings. Most of the areas addressed in the South Area this year were also approached with a view to preparing for a large deep sounding to be excavated in the 2016 field season, which would be centred upon B.17 and B.160. As such some areas were targeted to reduce overburden above the proposed deep sounding. Among the more interesting discoveries this year was a series of red-painted handprints of different sized and orientations found on a bench beside the central platform of B.80.

2015 kazı sezonunda Güney Alanı'nda beş binaya (B.17, B.160, B.80, B.89, B.96) ve bu binaların etrafında yer alan ya da stratigrafik olarak takip eden (Mellaart'ın 31 ve 32 no'lu evleri de dahil) alanların bazılarında odaklanılmıştır. Çoğu binada binaların kullanım ve farklı yerleşim dizilerinin anlaşılması öncelikli araştırma konusu olmuştur. Güney alanında ele alınan bölgelerin pek çoğu, 2016 kazı sezonu için planlanan B.17 ile B.160'ın kazılabilmesi için gerekli olan ön hazırlıklarını oluşturmuştur. Bazı alanlar derin kazı yapılacak bölümlerin üzerine gelecek düşey yükü azaltmak amacıyla kazılmıştır. Bu sezon ortaya çıkarılan ilginç buluntuların içerisinde B.80'in ana platformunun kenarında yer alan oturma platformunun üzerinde gün ışığına çıkarılmış farklı boyutlardaki ve açılardaki kırmızı el izleri ön plana çıkmaktadır.

James Taylor
University of York
York Üniversitesi

Excavations in the TPC Area

TPC Alanı Kazıları

This year field work in the TPC Area was concentrated in Trench 4 and to a lesser extent in Trench 3. This year excavations brought about a discovery of at least four phases of the Late Neolithic occupation. However, the detailed relations of this sequence to that revealed in Trench 1 and 2 is yet to be established.

One of the most interesting discoveries was a special purpose room found in the northwest corner of Trench 3. It was 5.13m long and 3.74m wide. The walls have been plastered and painted with black and white geometric design in the form of vertical and transverse sets of parallel lines, very similar to the decoration of B.121 from Trench 2.

TPC alanında çalışmalar bu yıl temel olarak Açma 4 ve biraz daha dar kapsamlı olmak üzere Açma 3 üzerinde yoğunlaştırılmıştır. Kazılar sonucunda en az dört farklı geç neolitik yerleşim dönem izlerine rastlanmıştır. Ancak, bu fazların ile Açma 1 ve 2 ile olan ilişkisi henüz irdelenmemiştir.

Bu alanda gün ışığına çıkarılan en ilginç buluntulardan biri Açma 3'ün kuzeybatı köşesindeki özel amaçlı oda olmuştur. 5.13m uzunluğunda ve 3.74m genişliğindeki bu odanın duvarları sıvalı olduğu ve Açma 2'de yer alan B.121 no'lu binanın duvar süslemelerine benzer şekilde siyah ve beyaz paralel çizgi grupları halinde yer alan geometrik desenlerle süslediği görülmüştür.

Arkadiusz Marciniak, Patrycja Filipowicz, Jędrzej Hordecki, Paul Eklöv Pettersson
Poznań University
Poznań Üniversitesi

Excavations in the GDN Area

GDN Alanı Kazıları

2015 was the last season of excavation undertaken in the GDN Area. The main focus of research is on Late Neolithic architecture and to evaluate Mellaart's archive plans and earlier hypotheses, as well as to reinterpret the spatial organisation of the Neolithic settlement in its final phases of occupation. Work in 2015 provided a large amount of valuable data. Rich material culture together with collected architectural, sediment and organic samples will be analysed in the following years in order to shed more light on spatial and social organisation of the Late Neolithic settlement.

2015 yılında GDN alanındaki son kazı çalışması gerçekleştirilmiştir. Bu çalışma Geç Neolitik mimarisi üzerine odaklanmış ve Mellaart'ın arşiv planları ve erken dönem hipotezlerini değerlendirmenin yanı sıra Neolitik yerleşim yerinin son kullanım fazlarının mekansal organizasyonunu da yeniden yorumlamayı amaçlamıştır. 2015 yılındaki çalışma ile oldukça çok sayıda veri elde edilmiştir. Mimari, sediment ve organik örneklerle birlikte çıkarılan zengin malzeme kültürü, Geç Neolitik yerleşimin mekansal ve sosyal organizasyonu aydınlatmak üzere önümüzdeki sezondan itibaren analiz edilecektir.

Marek Barański

Wall paintings in Space 562, Trench 3 (photo: Jason Quinlan).
Alan 562'deki duvar resimleri, Açma 3 (fotoğraf: Jason Quinlan).

Well-preserved bins in Space 555 (photo: Marta Saj).
Alan 555'te gün ışığına çıkarılan iyi korunmuş ambarlar (fotoğraf: Marta Saj).

Flint dagger from burial F.7632, Building 132, North Area (photo: Jason Quinlan).
F.7632'ki no'lu gömüitten çıkan çakmaktaşı hançer, Bina 132, Kuzey Alanı (fotoğraf: Jason Quinlan).

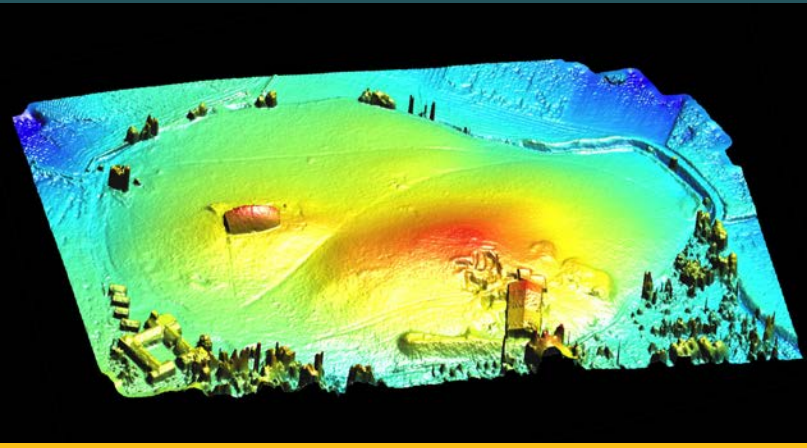
Finds from 2015 2015 Yılı Buluntuları

Grave goods from burial F.7634, B.132 consisting of worked sheep metapodials, a bivalve shell, reworked chert scrapers and an obsidian bifacial projectile point (photo: Jason Quinlan).
F.7634 no'lu gömüitten çıkan işlenmiş koyun metapodiali, bir çift kabuklu yumuşakça kabuğu, işlenmiş çört kazıyıcı ve bir tane çift yüzlü fırlatıcı uçtan oluşan mezar buluntuları.

From left: Carved stone figurine from TPC Area; gypsum macehead from Building 114 burial F.8100; painted clay figurine from the infill of Building 131; clay stamp seal from GDN Area (all photos: Jason Quinlan).
Soldan sağa : TPC Alanı'ndan çıkan oyma taş figürin; B114'de gömüt F.8100'den çıkan alçıtaşı topuz başı; Bina 131'in dolgusudan çıkan boyalı kil figürin; GDN alanından çıkan kil damga (Bütün fotoğraflar: Jason Quinlan).

2015 Research Projects 2015 Araştırma Projeleri

Unmanned Aerial Vehicle (UAV) survey

During the 2015 season, teams from Duke University and UC Merced experimented with the use of UAVs (or drones) at Çatalhöyük. Low-level flights recorded each area of excavation, while high-level flights recorded the landscape of Çatalhöyük and its environs with the goal of providing a better understanding of the site's relationship with other Neolithic settlements in the Konya Plain.

The outcome of these aerial surveys includes a digital georeferenced photoplan of the entire site (accurate to within 2cm), a Digital Surface Model and a Digital Terrain Model of the site and of the surrounding landscape. In addition, an intra-site survey of the Çatalhöyük North and South Areas was also undertaken in collaboration with the conservation team in order to monitor the long-term preservation of exposed Neolithic architecture.

İnsansız Hava Aracı incelemesi

2015 kazı sezonu boyunca Duke ve UC Merced Üniversitelerinden ekipler Çatalhöyük'te uzaktan kumandalı küçük hava araçlarının kullanımını deneyimlediler. Alçak irtifa uçuşları kazı yapılan alanları kayıt altına alırken; yüksek irtifa uçuşları Çatalhöyük'ün Konya Ovası'ndaki diğer neolitik yerleşim yerleri ile olan ilişkisini daha iyi anlamak amacıyla Çatalhöyük ve çevresinin genel çevresel özelliklerini kayıt altına almıştır.

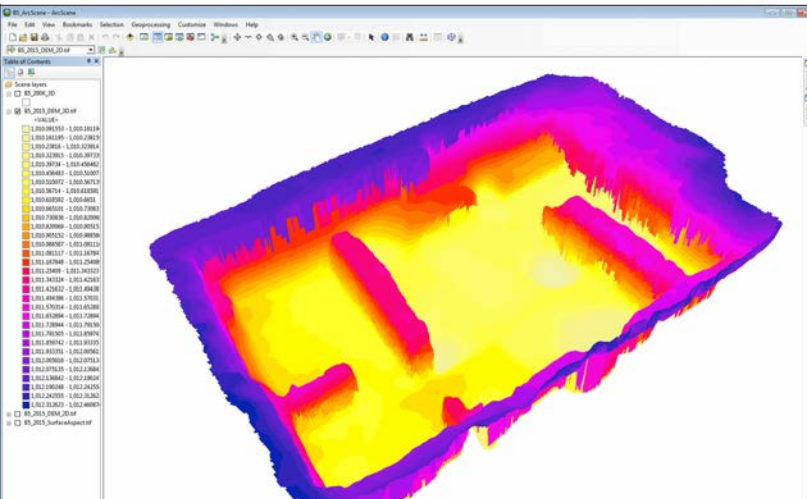
Bu hava incelemesi ile bütün bir sit alanının 2cm'lik bir doğruluk mertebesinde dijital olarak referanslandırılmış fotoğrafları, Dijital Yüzey Modeli ve sit alanı ve çevresinin Dijital Arazi Modeli çıkarılmıştır. Bunlara ek olarak, Çatalhöyük'ün Kuzey ve Güney Koruganları'nın içerisinde de çevresel koşullara maruz kalan kazılmış neolitik mimari öğelerin uzun vadeli korunma durumlarını izlemek için Konservasyon ekibi ile birlikte detaylı uçuşlar ve belgelenmeler gerçekleştirilmiştir.

Analysis of the painted plaster head from Building 132

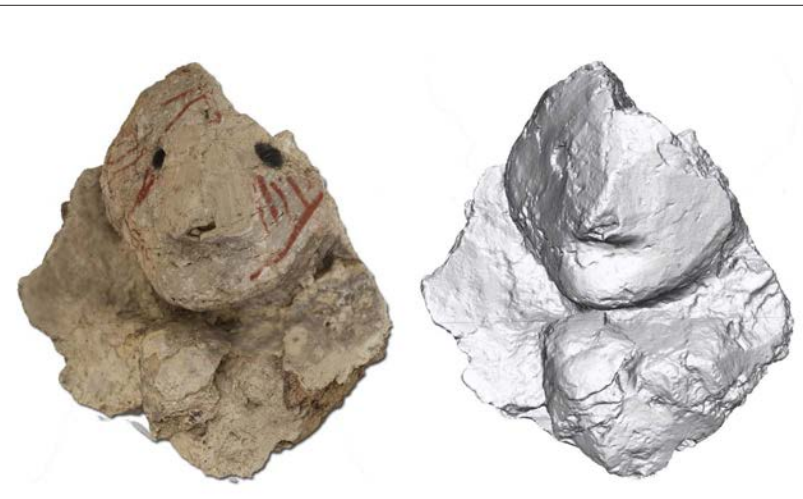
The 2015 season offered a number of exciting finds at Çatalhöyük. One of the most remarkable was a plaster head installation found within Building 132, the predecessor of Building 77, located in the North Area. The face, which may be interpreted as either human or animal, and may have been intentionally ambiguous, is painted with an alluring pair of obsidian flakes in place of the eyes. The use of obsidian in this capacity is unique to the site and rare in Neolithic Anatolia. This unprecedented find offers an opportunity for the Çatalhöyük Research Project team to take an interdisciplinary approach to its analysis by combining the expertise of numerous specialists, including the excavator of B.132 and the area supervisor, conservators, a 3D modelling specialist, illustrator, obsidian specialist and the figurine team. The holistic study of this exceptional object will provide its contextualization at the site and in the Anatolian Neolithic.

Bina 132'den çıkan boyalı antropomorfik baş

2015 sezonunda Çatalhöyük'te oldukça ilginç buluntular gün ışığına çıkarıldı. Bunlardan en dikkat çekici olanlarından biri Kuzey Alanı'nda Bina 77'inin öncülü olan Bina 132'de bulunan boyalı antropomorfik baş oldu. Bir hayvan ya da insan olarak yorumlanabilecek ve kasıtlı olarak belirsiz bırakılmış olabilecek bu yüzde gözlerin yerlerine obsidyen pullar yerleştirilmiş ve yüz boyanmıştır. Bu nitelikte bir obsidyen kullanımı Çatalhöyük'teki ilk kez rastlanmaktadır ve Neolitik Anadolu'da da oldukça nadir olarak gözlenmektedir. Bu eşî benzeri görülmemiş bu buluntunun analizinde B.132'nin kazıcısı, alan sorumlusu, koruma uzmanları, 3 boyutlu modelleme uzmanı, illüstratör, obsidyen uzmanı ve figürin ekibinin uzmanlıkları gerekmiş ve çalışmalar Çatalhöyük Araştırma Projesi kapsamında disiplinlerarası bir yaklaşımla devam ettirilmiştir. Bu sıradışı objenin bütünsel değerlendirmesi, sit alanında ve Anadolu Neolitik'inde uygun bir bağlama oturmasını sağlayacaktır.

Surface slope visualization of Building 5.
Bina 5'in yüzey eğim görselleştirilmesi.

3D model of the painted plaster head from Building 132.
Boyalı antropomorfik başın 3 boyutlu modeli.

Acknowledgments

We would like to thank the Directorate General in Ankara for their support and the British Institute at Ankara under whose auspices the project works in Turkey. We would also like to extend our thanks to our government representative Vahap Kaya. An international team now based in Stanford University (USA) has undertaken archaeological research at Çatalhöyük since 1993, with a permit granted by the Ministry of Culture and Tourism, and under the auspices of the British Institute at Ankara. We are especially grateful to the General Director of Monuments and Museums.

The main sponsors of the project in 2015 are Yapı Kredi, Boeing and Koçtaş. Other sponsors are Shell and Konya Şeker Fabrikası. Funding was also received from the Templeton Foundation, The British Institute at Ankara, Imitatio (Thiel Foundation), the Polish Academy of Sciences, SUNY Buffalo, Stanford University and Archaeology Center. We are as ever grateful for the support of Ömer Koç. Our deep gratitude is due to the Turkish Ministry of Culture and Tourism and to our 2015 government representative Vahap Kaya, as well as to Konya Museums and its Director Yusuf Benli.

This newsletter has been compiled by Scott Haddow, drawn from the 2015 Archive Report (www.catalhoyuk.com/archive_reports). Turkish translations were provided by Ali Muhammed Kavas.

Teşekkürler

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne destekleri ve projenin hi- mayelerinde yürütüldüğü Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'ne de her türlü desteklerini esirgemediği için teşekkürleri bir borç biliriz. Ayrıca, 2015 yılında kazımıza temsilci olarak katılan Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi uzmanlarından Vahap Kaya'ya teşekkürlerimizi sunarız. Stanford Üniversitesi (ABD) merkezli olarak uluslararası bir ekiple yürütülen kazı araştırması Çatahöyük'te 1993 yılından beri Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın izni ve Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'nün hi- mayesinde devam ettirilmektedir. Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürü, Abdulah Kocapınar'a da destekleri için özellikle teşekkür etmek isteriz.

2015 yılının ana sponsorları Yapı Kredi, Boeing ve Koçtaş olmuştur. Sponsorlarımız olan Shell ve Konya Şeker Fabrikası'na ve desteklerini aldığımız Templeton Vakfı'na, Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'ne, Imitatio (Thiel Vakfı'na), Polonya Bilimler Akademisi'ne, SUNY Buffalo'ya ve Stanford Üniversitesi Arkeoloji Merkezi'ne teşekkürlerimizi sunuyoruz. Ömer Koç'un desteği için de sonsuz minnettarız. Türkiye Kültür ve Turizm Bakanlığına ve 2015 yılı temsilcimiz Vahap Kaya'ya ve Konya Müzesi'ne ve müzenin sayın müdürü Yusuf Benli'ye içten teşekkürlerimizi ve minnetimizi sunarız.

Bu bülten Scott Haddow tarafından 2015 arşiv raporu üzerinden hazırlanmıştır (www.catalhoyuk.com/archive_reports). Ali Muhammed Kavas tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir.

Main Sponsors 2015

Other Sponsors 2015

2015 Field Team 2015 Kazı Ekibi

Project Director: Ian Hodder

Project Coordinator: Bilge Küçükdoğan

Assistant Director: Serap Özdöl Kutlu

Government Representative: Vahap Kaya

Camp Manager: Levent Özer

Site Assistant: Ali Muhammed Kavas, Hakan Özer

Translator/Interpreter: Ali Muhammed Kavas

Site Custodians: İbrahim Eken, Mustafa Tokyağsun, Hasan Tokyağsun

Field Supervisors: James Taylor and Burcu Tung

Reflexive Methodology: Åsa Berggren

East Mound Excavations: Renata Araujo, Numan Arslan, Marek Z. Barański, Robert Bergman Carter, Mikolaj Budner, Gesualdo Busacca, Frank Carpenter, Piotr Ciesielski, Maciej Chylenski, Mateusz Dembowiak, Patrycja Filipowicz, Aroa Garcia-Suarez, Remi Hadad, Christoffer Hagberg, Katarzyna Harabas, Jędrzej Hordecki, Justine Issavi, Erik Johansson, Karolina Joka, Arek Klimowicz, Milena Kubiacyk, Amanda Lindsey, Serena Love, Julius Lundin, Arkadiusz Marciniak, Allison Mickel, Antoni Nowak, Paul Pettersson, Katarzyna Regulska, Kate Rose, Marta Saj, Weronika Stosik, Onur Yüksel

3D Digging Project: Elisa Biancifiori, Nevio Danelon, Nicolò Dell'Unto, Maurizio Forte, Nicola Lercari, Chiara Mottolese

Bilkent University Field Students: Duygu Ertemin

Cardiff University Field Students: Thomas Allen, Joel Beath, Adam Griffiths, Phillip Holt, Katie O'Connell

Ege University Field Students: Doğu Furkan Acarer, Burcu Demir, Tunç İleğa, Özgür Can Uslu

Selçuk University Field Students: Melike Ayhan, Selma Efeler, Kerim E. Ergeç, Kübra Kılıç, Recep Yunus Serin

Stanford Field School: Claudia McKenzie, Halle Payne, Hoang Anh N. (Elizabeth) Trinh

Survey: Marek Baranski, Antoni Nowak

GIS: Piraye Hacigüzeller, Camilla Mazzucato

Conservation: Ian Channell, Catherine Fairless, Marcin Krzewicki, Ashley Lingle, Olja Mladjenović, Phil Parkes

Database Development and IT Systems: Dominik Lukas

Image and Media: Marta Perlinska, Jason Quinlan

Illustration: Katy Killackey

Finds: Lisa Guerre

Heavy Residue: Dragana Filipović, Jovana Tripković, Milena Vasić

Faunal Team: Julie Daujat, Hayley Foster, Romy McIntosh, Jacqui Mulville, David Orton, Kathryn Twiss, Jesse Wolfhagen

Human Remains: Alexandra Barmettler, Barbara Betz, Michelle Gamble, Bonnie Glencross, Scott Haddow, Christopher Knüsel, Clark Larsen, Marco Milella, Sophie Moore, Marin Pilloud, Eline Schotsmans, Belinda Tibbets, Bright Zhou

Ancient DNA: Nihan Dilşad Dağtaş, Füsün Özer, Mehmet Somel, Eren Yüncü

Palaeoethnobotany: Amy Bogaard, Lara Gonzalez Carretero, Mike Charles, Jon Cogdale, Marvin Demicoli, Dragana Filipovic, Dorian Fuller, Laura Green, Anne Peterson, Elizabeth Stroud, Talu Tüntas, John Wainwright, Hüseyin Yaşlı

Phytoliths: Judit Barastegui, Juan José García-Granero, Carla Lancelotti, Marco Madella, Abel Ruiz-Giralt

Chipped Stone: Davide D'Errico, Sean Doyle, Christina Lemoniri

Ground Stone: Benjamin Chan, Juliette Hemelaar, Marketa Stovickova, Christina Tsoraki, Sophie Vullings

Pottery: Rosemary Joyce, Serap Özdöl Kutlu, Russell Sheptak, Duygu Tarkan

Figurines and Clay Objects: Lucy Bennison Chapman, Lindsay Der, Lynn Meskell

Dating: Alex Bayliss

Site Visualization: Narcis Burgues, Burcu Demir, Katrina Gargett, Andrew Henderson, Akrivi Katifori, Ian Kirkpatrick, Vasileios Kourtis, Gamze Meşe, Sara Perry, Jenna Tinning, Laia Pujol Tost, Özgür Can Uslu, Maria Vayanou

West Mound Team: Peter Biehl, Jacob Brady, Hallvard Bruvoll, Caitlin Curtis, Ingmar Franz, Wiebke Mainush, Daniel Murphy, Sonia Ostaptchouk, Jana Rogasch, Eva Rosenstock, Daniel Shaw, Elizabeth Stroud, Talu Emre Tüntaş, Chelsea Wiseman

Archaeology Workshop: Selda Eken, Cumhuri Ertüzün, Aydan Karademir, Gülay Sert, Bilgehan Usta

House Staff: Ümmügülsüm Eken, Mavili Gemiz, Keziban Sivaz, İdris Uslu

Site Workers: Bayram Bulut, Mevlüt Kalkan, Orhan Kuşçuoğlu, Mevlüt Sivaz, Zekeriya Sivaz, Muhsin Şenol, Mustafa Tutumlular, Gökhan Yeşil, Hüseyin Yaşlı, Lokman Yaşlı

Residue Sorters: Fatma Eken, Hatice Tokyağsun, Şenay Yaşlı

Join the Friends of Çatalhöyük

The Friends of Çatalhöyük was set up to promote the project's endeavors in excavation, conservation and heritage management at the site; to promote public interest in the site, both local and international; and to promote scientific research into the understanding of the site and its setting. Members receive Newsletters that cover recent activities of the project and results of the excavations. We also keep our members informed of relevant lectures and events. If you are interested in joining, please complete the form below and return it with your remittance to the address indicated. Please make cheques payable to "Stanford University" (we cannot accept credit card payments). If you require further details, please contact the Çatalhöyük Office (catalhoyuk@stanford.edu).

Photo by Jason Quinlan
Fotoğraf: Jason Quinlan

Return to:

The Friends of Çatalhöyük
Çatalhöyük Research Project
Stanford Archaeology Center
PO Box 20446
Stanford University
Stanford CA 94309
USA

THE FRIENDS OF ÇATALHÖYÜK

Annual Membership minimum.....\$40

Students and concessions.....\$20

I wish to make a donation for.....\$ _____

Name:

Address:

Telephone:

Email: